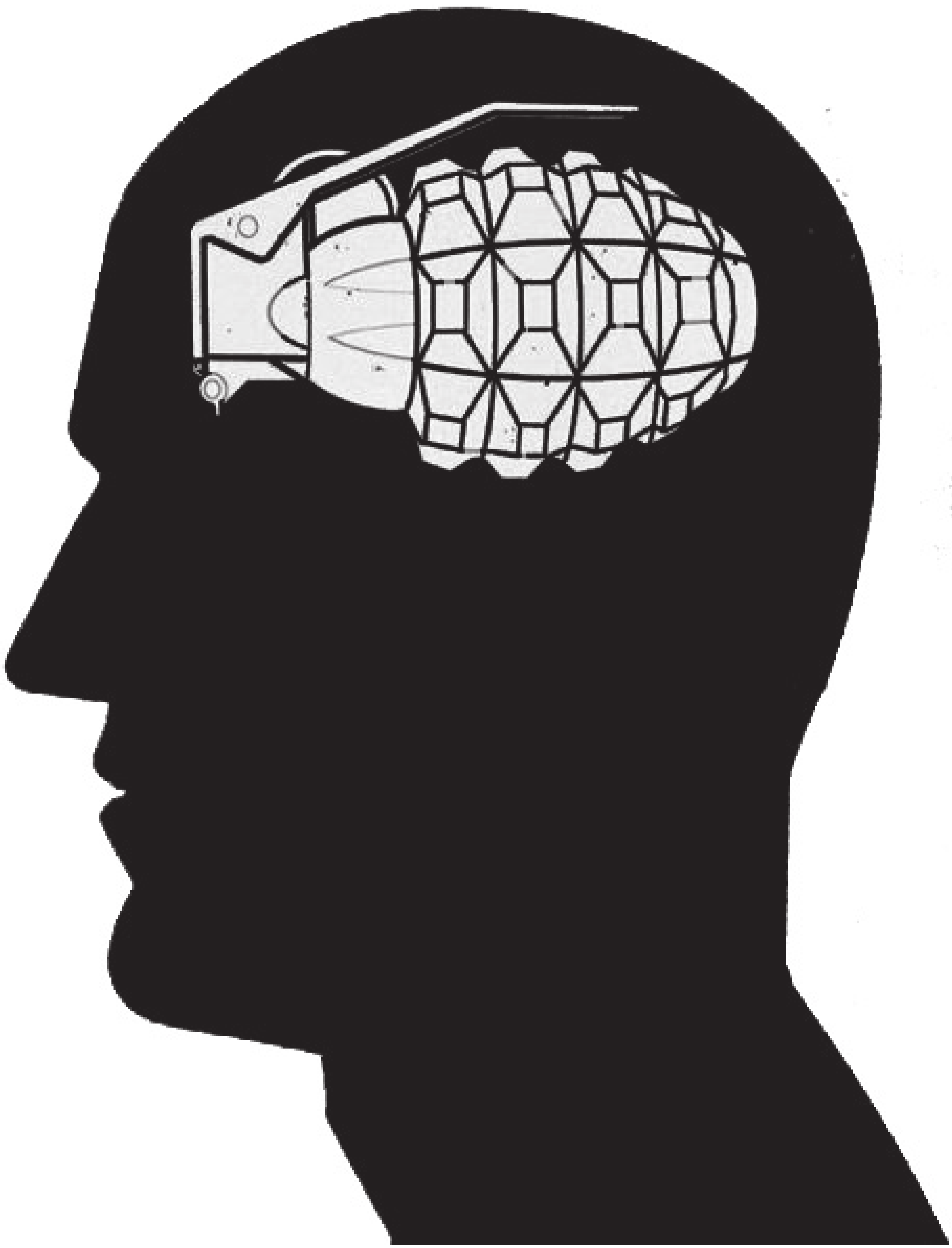

μπροστά τα τάνκς και πίσω τα think-tanks

Ο πόλεμος δεν είναι μόνο τανκς, αεροπλάνα, φρεγάτες, караβανάδες και στρατιώτες. Η προετοιμασία του απαιτεί έρευνα, γνώση, ειδικούς, και τα απαραίτητα κρατικά και μή κονδύλια: τόσο για την τεχνολογία όσο και για την παραγωγή μοντέλων, προτάσεων, πολιτικών, προπαγάνδας. Τα πανεπιστήμια, τα ερευνητικά κέντρα και η «εξαγνισμένη γνώση» τους, είναι ο πολεμικός εγκέφαλος.

Κρατικά, εταιρικά και ακαδημαϊκά «think tanks», εργοστάσια όπλων, ερευνητικά κέντρα διαμορφώνουν τη ζωή και τον θάνατο των «από κάτω» στις αστυνομοκρατούμενες μητροπόλεις, στα στρατιωτικοποιημένα σύνορα και τα πολεμικά πεδία: «έξυπνα» όπλα, βόμβες, φράχτες, κάμερες, αεροσκάφη, drones, βάσεις δεδομένων από την Αθήνα έως το Τελ-Αβίβ και από το Πεκίνο έως την Ουάσιγκτον. Το ελληνικό κράτος, ο στρατός και η ακαδημαϊκή του κοινότητα αποτελούν ενεργό κομμάτι αυτής της πολεμικής διαδικασίας. Από την αντιμεταναστευτική θανατοπολιτική στα σύνορα και την ενδοχώρα που φτάνει μέχρι και σε ομαδικές δολοφονίες όπως αυτή στα ανοιχτά της Πύλου με εκατοντάδες νεκρούς, μέχρι την έμμεση ή άμεση συμμετοχή σε πολεμικά πεδία, συμπεριλαμβανομένης της Παλαιστίνης.

σαμποτάζ στην πολεμική βιομηχανία

